

DE ONDERWIJSVISITATIE **Zorgtechnologie**

Een evaluatie van de kwaliteit van de professionele bachelor in de zorgtechnologie
aan de Katholieke Hogeschool VIVES

www.vluhr.be/kwaliteitszorg

Brussel - april 2020

vluhr

**DE ONDERWIJSVISITATIE
ZORGTECHNOLOGIE**

Ravensteingalerij 27
1000 Brussel
T +32 (0)2 792 55 00
F +32 (0)2 211 41 99

Het rapport is elektronisch beschikbaar op www.vluhr.be/kwaliteitszorg

Wettelijk depot: D/2020/12.784/6

VOORWOORD VAN DE VOORZITTER VAN HET BESTUURSCOMITÉ KWALITEITSZORG

U hebt het rapport van de visitatiecommissie Zorgtechnologie in handen. Deze visitatiecommissie brengt met dit rapport verslag uit over haar evaluatie van de professionele bachelor zorgtechnologie aan de Katholieke Hogeschool VIVES. Daarbij geeft zij toelichting bij de oordelen en aanbevelingen die resulteren uit het kwaliteitsonderzoek dat zij heeft verricht bij de bezochte opleidingen. Dit initiatief kadert in de opdracht van de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad (VLUHR) betreffende de externe kwaliteitszorg in het Vlaamse hoger onderwijs.

Het visitatierapport is in de eerste plaats bedoeld voor de betrokken opleiding. Daarnaast wil het rapport aan de maatschappij objectieve informatie verschaffen over de kwaliteit van de geëvalueerde opleidingen. Daarom is het visitatierapport ook op de webstek van de VLUHR publiek gemaakt.

Dit visitatierapport geeft een momentopname weer van de betrokken opleiding en vertegenwoordigt daarmee slechts één fase in het proces van blijvende zorg voor onderwijskwaliteit. Immers, al na korte tijd kunnen er veranderingen aan de opleidingen worden doorgevoerd, al dan niet als reactie op de oordelen en aanbevelingen van de visitatiecommissie. Dit rapport wil daarom vooral een stimulans zijn in de verdere ontwikkeling van de kwaliteit van de opleiding.

Graag dank ik namens het Bestuurscomité Kwaliteitszorg van de VLUHR de voorzitter en de leden van de visitatiecommissie voor de bestede tijd alsook voor de deskundigheid waarmee zij hun opdracht hebben uitgevoerd. De visitatie was ook enkel mogelijk dankzij de inzet van velen die bij de opleiding betrokken waren. Wij zijn hen daarvoor erkentelijk.

Hopelijk ervaart de opleiding dit rapport als een kritische weerspiegeling van hun inspanningen en als een bijkomende stimulans om de kwaliteit van het onderwijs in hun opleiding te verbeteren.

Petter Aaslestad

Voorzitter Bestuurscomité Kwaliteitszorg VLUHR

	Voorwoord van de voorzitter van het Bestuurscomité Kwaliteitszorg	3
	DEEL 1 ALGEMEEN DEEL	
Hoofdstuk I	De onderwijsvisitatie	
	Zorgtechnologie	9
Hoofdstuk II	Tabel met scores	13
	DEEL 2 OPLEIDINGSRAPPORT EN SAMENVATTING	
	Katholieke Hogeschool VIVES	
	Bachelor in de zorgtechnologie	19
	BIJLAGEN	
Bijlage I	Personalía van de leden van de visitatiecommissie	39
Bijlage II	Bezoekschema	41

DEEL 1

Algemeen deel

HOOFDSTUK I

De onderwijsvisitatie Zorgtechnologie

1 INLEIDING

In dit rapport brengt de visitatiecommissie Zorgtechnologie verslag uit van haar bevindingen over de bachelor in de zorgtechnologie die zij in het najaar 2019, in opdracht van de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad (VLUHR), heeft bezocht.

Dit initiatief kadert, conform de decretale opdracht, in de werkzaamheden van de VLUHR met betrekking tot de organisatie en uitvoering van de externe beoordelingen van het onderwijs aan de Vlaamse universiteiten, hogescholen en andere ambtshalve geregistreerde instellingen.

2 DE BETROKKEN OPLEIDING

Ingevolge haar opdracht bezocht de commissie de opleiding bachelor in de zorgtechnologie aan de Katholieke Hogeschool VIVES op 13 en 14 november 2019.

3 DE VISITATIECOMMISSIE

3.1 Samenstelling

De samenstelling van de visitatiecommissie Zorgtechnologie werd bekrachtigd door de het Bestuurscomité Kwaliteitszorg van 15 februari 2019, 19 april 2019 en 18 oktober 2019. De samenstelling van de visitatiecommissie kreeg op 24 juni een positief advies van de NVAO. De commissie werd vervolgens door het Bestuurscomité Kwaliteitszorg van de VLUHR ingesteld bij besluit van 18 oktober 2019.

De visitatiecommissie heeft de volgende samenstelling:

- Voorzitter
 - **Joke Denekens**, em. prof. dr. Huisartsengeneeskunde, Universiteit Antwerpen
- Commissieleden
 - **Joost van Hoof**, lector Urban Ageing; Faculteit Sociaal Werk & Educatie, de Haagse Hogeschool
 - **Christian Felique**, technology consultant bij Felique Consulting; gewezen projectcoördinator Technology in Healthcare, Hogeschool UCLL
 - **Fien Cox**, studente medische beeldvorming en radiotherapie, Odisee

Andreas Smets en Joeri Deryckere, stafmedewerkers kwaliteitszorg verbonden aan de Cel Kwaliteitszorg van Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad, traden op als projectbegeleider en secretaris van deze visitatie.

Voor korte curricula vitae van de commissieleden wordt verwezen naar bijlage 1.

3.2 Taakomschrijving

Van de visitatiecommissie wordt verwacht dat zij

- gemotiveerde en onderbouwde oordelen geeft over de opleiding aan de hand van het beoordelingskader.
- aanbevelingen formuleert om waar mogelijk te komen tot kwaliteitsverbetering, en
- de bredere samenleving informeert over haar bevindingen.

3.3 Werkwijze

3.3.1 Voorbereiding

Ter voorbereiding van de visitatie werd aan de opleiding gevraagd een zelfevaluatie-rapport op te stellen. De Cel Kwaliteitszorg van de VLUHR heeft hiervoor een visitatieprotocol ter beschikking gesteld, waarin de verwachtingen ten aanzien van de inhoud van het zelfevaluatie-rapport zijn beschreven. Het zelfevaluatie-rapport volgt de opbouw van het accreditatiekader.

De commissie ontving het zelfevaluatie-rapport enkele weken voor het eigenlijke bezoek, waardoor zij de gelegenheid kreeg dit document vooraf zorgvuldig te bestuderen en het bezoek grondig voor te bereiden. De commissieleden werden bovendien verzocht om elk een set van bachelorproeven grondig door te nemen vooraleer het bezoek plaatsvond.

De commissie hield haar installatievergadering op 6 november 2019. Tijdens deze vergadering werden de commissieleden verder ingelicht over het visitatieproces en hebben zij zich concreet voorbereid op de af te leggen bezoeken. Bijzondere aandacht is besteed aan een eenduidige toepassing van het beoordelingskader en het visitatieprotocol. Verder werd het programma van het bezoek opgesteld (zie bijlage 2) en werd een eerste bespreking gewijd aan het zelfevaluatie-rapport.

Na de installatievergadering is bij de opleiding volgend bijkomend materiaal – dat voorafgaand aan het bezoek door de commissie is bestudeerd – opgevraagd: representatieve selectie van toets- en evaluatievragen van de opleidingsonderdelen met verbeterersleutel en enkele ingevulde exemplaren ter illustratie van de toepassing van de verbeterersleutel, toetsdossiers en een meer gedetailleerd overzicht van de verdeling van de taken van het personeel.

3.3.2 Bezoek aan de instelling

Tijdens het in situ bezoek aan de instelling heeft de commissie gesprekken kunnen voeren met de verschillende betrokkenen bij de opleiding. Het bezoekschema voorzag gesprekken met de opleidingsverantwoordelijken, de studenten, de docenten, de alumni, het werkveld en de opleidingsgebonden ondersteuners. De gesprekken die de commissie heeft gevoerd, waren openhartig en verhelderend en vormden een goede aanvulling bij de lectuur van het zelfevaluatie-rapport.

Daarnaast werd steeds een bezoek aan de faciliteiten (inclusief bibliotheek, leslokalen en computerfaciliteiten) ingepland. Ten slotte was er een spreekuur waarop de commissie bijkomend leden van de opleiding kon uitnodigen of waarop personen op een vertrouwelijke wijze door de commissie konden worden gehoord.

Ook werd aan de instelling gevraagd – als een derde bron van informatie – om een aantal documenten ter inzage te leggen ten behoeve van de commissie. Tijdens de bezoeken is voldoende tijd uitgetrokken om de commissie de gelegenheid te geven om deze documenten te bestuderen. De documenten die ter inzage van de commissie werden gelegd, waren: verslagen van overleg in relevante commissies/organen, een representatieve selectie van handboeken/studiemateriaal, indicaties van de competenties van het personeel, de toets- en evaluatieopgaven waarvan de commissie heeft aangegeven dat zij die tijdens het bezoek wenst in te kijken. Daar waar de commissie het noodzakelijk achtte heeft zij bijkomende informatie opgevraagd tijdens het bezoek om haar oordeel goed te kunnen onderbouwen.

Aan het einde van het bezoek werden, na intern beraad van de commissie, de voorlopige bevindingen mondeling aan de gevisitieerde opleiding meegedeeld.

3.3.3 Rapportering

Als laatste stap in het visitatieproces heeft de visitatiecommissie per generieke kwaliteitswaarborg haar bevindingen, overwegingen, het oordeel en verbeter-suggesties geformuleerd. Een overzicht van de verbeter-suggesties die de commissie doet ten aanzien van de opleiding is achteraan bij het rapport opgenomen.

De opleidingsverantwoordelijken van de betrokken opleiding werden in de gelegenheid gesteld om op het concept van het rapport te reageren alvorens de tekst ervan definitief werd vastgelegd.

HOOFDSTUK II

Tabel met scores

In de hierna volgende tabel wordt het oordeel van de commissie op de drie generieke kwaliteitswaarborgen uit het accreditatiekader weergegeven.

Per generieke kwaliteitswaarborg (GKW) wordt in de tabel aangegeven of de opleiding hier volgens de commissie onvoldoende of voldoende scoort. De commissie geeft ook een eindoordeel over de kwaliteit van de opleiding als geheel aan de hand van dezelfde tweepuntenschaal.

In de opleidingsrapporten is inzichtelijk gemaakt hoe de commissie tot haar oordeel is gekomen. Het is dan ook duidelijk dat de scores in onderstaande tabel gelezen en geïnterpreteerd moeten worden in samenhang met de onderbouwing ervan in de opleidingsrapporten.

Verklaring van de scores op de generieke kwaliteitswaarborgen:

- Voldoende (V)** De opleiding voldoet voor deze standaard aan de basiskwaliteit want zij vertoont een acceptabel niveau over de hele breedte van de onderliggende criteria.
- Onvoldoende (O)** De generieke kwaliteitswaarborg is onvoldoende aanwezig.

Regels voor het bepalen van de scores voor het eindoordeel:

- Voldoende (V)** Het eindoordeel over een opleiding is 'voldoende' indien alle standaarden als 'voldoende' worden beoordeeld.
- Onvoldoende (O)** Het eindoordeel over een opleiding – of een opleidingsvariant – is 'onvoldoende' indien alle standaarden als 'onvoldoende' worden beoordeeld. Het eindoordeel over een opleiding – of een opleidingsvariant – is 'onvoldoende' indien na de nieuwe visitatie één of meerdere standaarden nog steeds als 'onvoldoende' zijn beoordeeld.
- Voldoende met beperkte geldigheidsduur (V')** Het eindoordeel over een opleiding – of een opleidingsvariant – is 'voldoende met beperkte geldigheidsduur', d.w.z. beperkter dan de accreditatie-termijn, indien bij een eerste visitatie één of twee standaarden als 'onvoldoende' worden beoordeeld.

	GKW 1 - Beoogd eindniveau	GKW 2 - Onderwijs- leeromgeving	GKW 3 - Gerealiseerd eindniveau	Eindoordeel
Katholieke Hogeschool VIVES				
Bachelor in de zorgtechnologie	V	V	V	V

DEEL 2

Opleidingsrapport

KATHOLIEKE HOGESCHOOL VIVES

Professionele bachelor in de zorgtechnologie

SAMENVATTING

Professionele bachelor in de zorgtechnologie Katholieke Hogeschool VIVES

Op 13 en 14 november 2019 werd de professionele bachelor in de zorgtechnologie van de Katholieke Hogeschool VIVES, in het kader van een onderwijsvisiteatie op haar kwaliteit geëvalueerd door een commissie van onafhankelijke experts. In deze samenvatting, die een momentopname weergeeft, worden de belangrijkste bevindingen van de commissie opgelijst.

Profilering

De professionele bachelor in de zorgtechnologie is als opleiding gestart in het academiejaar 2015-2016 in het studiegebied industriële wetenschappen en technologie (IWT), op de campus te Kortrijk. De opleiding heeft ook een sterke link met het studiegebied gezondheidszorg. De opleiding is uniek in Vlaanderen en is enkel te volgen aan de Katholieke Hogeschool VIVES.

De afgestudeerde zorgtechnoloog is iemand die een brugfunctie vervult tussen zorg en technologie, met kennis van beide domeinen. De zorgtechnoloog kan aan de slag in de ruime context van de gezondheidszorg zelf, maar ook in een technisch bedrijf gespecialiseerd in zorgtechnologie en het onderzoeken of ontwikkelen van nieuw technologische zorgtoepassingen.

Programma

Het opleidingsprogramma omvat 180 studiepunten en omvat drie leerlijnen: “Gezondheidszorg”, “Technologie” en “Innovatie en ondernemerschap”. De opleiding maakt de keuze om in de eerste fase sterk in te zetten op gezondheidszorg. In de tweede fase neemt het aandeel gezondheidszorg geleidelijk aan af, om meer ruimte te laten voor toegepaste zorgtechnologie, innovatie en het bedrijfsaspect. Het programma is met deze keuzes duidelijk in balans, maar er is ruimte om in de leerlijn “Innovatie en ondernemerschap” meer aandacht te besteden aan start-ups en het opstarten van een eigen zaak. De opleiding richt ook een verkort traject van 75 studiepunten in, gericht op studenten die reeds werkervaring of een ander bachelordiploma hebben in de zorg, waardoor het programma vooral gericht is op de leerlijnen “Technologie” en “Innovatie en ondernemerschap”. Dit traject is afgestemd op personen die ook deeltijds willen werken. De opleiding kan nog meer inzetten op workplace-based learning en zich actiever richten op professionals in het veld, in de context van levenslang leren.

De werkvormen in de opleiding zijn afwisselend, met naast hoorcolleges ook voldoende ruimte voor excursies, opdrachten, practica en projectwerk. De opleiding houdt daarbij de balans tussen het aanleren van de noodzakelijke theorie en het ruimte laten voor het toepassen van die theorie in de praktijk. De excursies in het bijzonder zijn interessante aanvullingen het programma, maar kunnen logistiek en communicatief beter georganiseerd worden.

De opleiding voorziet doorheen het programma drie stagemomenten waarop studenten kennis maken met de praktijk. Er is een kennismakingsstage, die plaatsvindt in het tweede semester. Gedurende drie dagen per week over een periode van vier weken maken de studenten kennis met een zorginstelling, leren ze omgaan met zorgvragen en formuleren ze een eigen visie op zorgtechnologie. De bedrijfsstage, die plaatsvindt in het vijfde semester, gaat door bij een bedrijf, non-profit organisatie of zorginstelling. Gedurende één dag per week zijn de studenten actief in de organisatie en krijgen ze de opdracht om de zorgtechnologie te verkennen. In het zesde semester, gedurende vier dagen per week, werken de studenten aan een SWOT-analyse en werken ze de bachelorproef uit.

Beoordeling en toetsing

De docenten zijn zelf verantwoordelijk voor de evaluatievorm. De opleiding heeft verschillende instrumenten om de kwaliteit van de toetsing te borgen. De toetsmatrix is het belangrijkste instrument en toont met welke evaluatievormen de opleidingsonderdelen geëvalueerd worden. De docenten stemmen af tijdens teamdagen en tijdens de permanente onderwijscommissie, waar ook studenten en werkveld hun opmerkingen kwijt kunnen. De evaluatievormen staan voor elk opleidingsonderdeel ook op de ECTS-fiches vermeld.

De belangrijkste sluitstukken van de opleiding zijn de bedrijfsstage en de bachelorproef. De studenten starten het proces met een duidelijk plan van aanpak, houden een logboek bij en krijgen ook tussentijdse feedbackmomenten, wat ruimte laat voor bijsturing. De bachelorproef wordt afgerond met een presentatie aan een jury samengesteld uit docenten en werkveldbegeleiders.

Begeleiding en ondersteuning

De studenten komen terecht in een samenhangende leeromgeving die gedragen wordt door een sterk en enthousiast docententeam. De studenten kunnen rekenen op studie- en trajectbegeleiding op maat, met ruimte voor intensieve opvolging. De korte afstand tussen studenten en docenten zorgt dat ook kleinere problemen opgevangen worden door de opleiding. Beroepsmogelijkheden

De opleiding levert zorgtechnologen af die zowel vlot hun weg vinden naar de arbeidsmarkt als instromen in masteropleidingen aan de universiteit, mits het volgen van een schakeljaar. Het werkveld is enthousiast over de kwaliteit van de afgestudeerde studenten, die naast voldoende kennis van de zorg en de vraag van de zorgcliënt ook vlot mee kunnen in de technologische discussies. Deze brugfunctie maakt van de zorgtechnoloog een sterk en nodig profiel op de arbeidsmarkt.

OPLEIDINGSRAPPORT

Bachelor in de zorgtechnologie

Katholieke Hogeschool VIVES

Woord vooraf

Dit rapport behandelt de professionele bachelor in de zorgtechnologie aan de Katholieke Hogeschool VIVES. De visitatiecommissie bezocht deze opleiding op 13 en 14 november 2019.

De visitatiecommissie beoordeelt de opleiding aan de hand van de standaarden uit het VLUHR-beoordelingskader. Dit kader is afgestemd op de accreditatievereisten zoals gehanteerd door de NVAO. Voor elke standaard geeft de commissie een gewogen en gemotiveerd oordeel op een tweepuntenschaal: onvoldoende, voldoende. Bij de beoordeling van de standaarden betekent het concept 'basiskwaliteit' dat de generieke kwaliteitswaarborg aanwezig is en de opleiding – of een opleidingsvariant – voldoet aan de kwaliteit die in internationaal perspectief redelijkerwijs mag worden verwacht van een bachelor- of masteropleiding in het hoger onderwijs. De score voldoende wijst er op dat de opleiding voor deze standaard voldoet aan de basiskwaliteit en een acceptabel niveau vertoont voor de hele breedte van de onderliggende criteria. De score onvoldoende duidt erop dat de generieke kwaliteitswaarborg onvoldoende aanwezig is.

De oordelen worden onderbouwd met feiten en analyses. De commissie heeft inzichtelijk gemaakt hoe zij tot haar oordeel is gekomen. De commissie geeft ook een eindoordeel over de kwaliteit van de opleiding als geheel. De oordelen en aanbevelingen hebben betrekking op de opleiding met alle daaronder ressorterende varianten, tenzij anders vermeld.

De commissie beoordeelt de kwaliteit van de opleiding zoals zij die heeft vastgesteld op het moment van het visitatiebezoek. De commissie heeft zich bij haar oordeel gebaseerd op het zelfevaluatie rapport en de informatie die voortkwam uit de gesprekken met de opleidingsverantwoordelijken, de lesgevers, de studenten, de alumni, vertegenwoordigers van het werkveld en de verantwoordelijken op opleidingsniveau voor interne kwaliteitszorg, internationalisering en studiebegeleiding. De commissie heeft ook het studiemateriaal, een selectie afstudeerwerken en een staal van examenvragen bestudeerd. Tevens is door de commissie een bezoek gebracht aan de opleidingsspecifieke faciliteiten.

Naast het oordeel formuleert de visitatiecommissie in het rapport aanbevelingen in het kader van het verbeterperspectief. Op die manier wenst de commissie bij te dragen aan de kwaliteitsverbetering van de opleiding. De aanbevelingen zijn opgenomen bij de respectieve standaarden. Aan het eind van het rapport is een overzicht opgenomen van verbeter-suggesties.

De professionele bachelor in de zorgtechnologie is gestart als opleiding in het academiejaar 2015-2016, in het studiegebied industriële wetenschappen en technologie (IWT), op de campus te Kortrijk. De opleiding heeft ook een sterke link met het studiegebied gezondheidszorg. De opleiding is uniek in Vlaanderen, en is enkel te volgen aan de Katholieke Hogeschool VIVES.

Het opleidingsprogramma omvat 180 studiepunten. De opleiding richt ook een verkort traject van 75 studiepunten in, specifiek gericht op studenten die reeds een bachelordiploma behaald hebben in de gezondheidszorg, zoals verpleegkunde, ergotherapie of kinesitherapie. Dit traject is afgestemd op personen die ook deeltijds willen werken.

De opleiding telde bij de opstart in het academiejaar 2015-2016 15 studenten, maar in het daaropvolgende academiejaar werd door het beperkt aantal inschrijvingen geen nieuwe eerste fase ingericht. In het academiejaar 2017-2018 telt de opleiding 13 nieuwe inschrijvingen, in 2018-2019 schreven 26 nieuwe studenten zich in.

Generieke kwaliteitswaarborg 1 - Beoogd eindniveau

De commissie beoordeelt het beoogd eindniveau van de Bachelor in de zorgtechnologie als voldoende.

De zorgtechnoloog is volgens de opleiding iemand die een brugfunctie vervult tussen zorg en technologie, met kennis van beide domeinen. In de visie van de opleiding kan de zorgtechnoloog aan de slag in de ruime context van de gezondheidszorg zelf, maar ook in een technisch bedrijf gespecialiseerd in zorgtechnologie en het onderzoeken of ontwikkelen van nieuwe technologische zorgtoepassingen. Deze opleidingsvisie wordt vertaald naar de leerlijnen “Gezondheidszorg” en “Technologie”, aangevuld met een voor deze sector cruciale leerlijn “Innovatie en ondernemerschap”. De opleiding sluit zich bovendien ook aan bij de overkoepelende onderwijsvisie van VIVES, die de nadruk legt op drive, connectie en innovatie. De gesprekken die de commissie had met alle

betrokken stakeholders toonde aan dat de opleidingsvisie doorleefd was, met een duidelijke steun vanuit het werkveld.

De commissie stelt vast dat de opleiding zich van bij het begin expliciet afmeet aan verwante opleidingen uit het buitenland. Reeds voor de start van de opleiding was er een internationale benchmark met onder meer de Universiteit van Limoges in Frankrijk en verschillende gelijkaardige opleidingen aan hogescholen in Nederland. De opleiding plant bovendien ook een nieuwe aftoetsing met de Nederlandse opleidingen, onder meer omtrent de diversiteit van de instroom en de mogelijkheid tot een meer actieve samenwerking tussen de instellingen. De opleiding zorgtechnologie is ook regionaal sterk ingebed, met een duidelijk betrokken en geëngageerd werkveld dat de visie en de doelstellingen van de opleiding ondersteunt. De commissie acht het ook waardevol dat de opleiding verder kijkt en haar netwerk uitbreidt over heel Vlaanderen, met het oog op een grotere instroom van studenten.

De unieke opleiding neemt de door NVAO gevalideerde domeinspecifieke leerresultaten (DLR) integraal over als opleidingsspecifieke leerresultaten (OLR). De commissie heeft veel waardering voor de vertaling van de leerresultaten naar gedragsindicatoren. Elke indicator dient behaald te worden op drie niveaus. Op het eerste niveau beheerst de student de noodzakelijke basiskennis en -vaardigheden, terwijl het tweede niveau verdiepend en het derde niveau integrerend werken. De bijsturing van deze gedragsindicatoren gebeurt via de permanente onderwijscommissie (POC) en na bevraging van studenten, werkveld en docenten. De opleiding houdt hierbij ook rekening met maatschappelijke evoluties. De commissie is van oordeel dat de leerresultaten aansluiten bij het niveau 6 van de Vlaamse Kwalificatiestructuur.

Concluderend meent de visitatiecommissie dat de opleiding gebouwd is op een duidelijke, gedragen visie. De gedragsindicatoren en de bijhorende niveaus zijn een goede vertaling van de domeinspecifieke leerresultaten. De opleiding is zowel blijvend afgestemd op de eisen van het internationale vakgebied als op de noden van het lokale werkveld. De commissie besluit dat de kwaliteit wordt geborgd en kent dan ook de score voldoende toe aan generieke kwaliteitswaarborg 1 'Beoogd eindniveau'.

Generieke kwaliteitswaarborg 2 - Onderwijsleeromgeving

De commissie beoordeelt de onderwijsleeromgeving van de Bachelor in de zorgtechnologie als voldoende.

Het opleidingsprogramma bestaat uit 180 studiepunten, die verdeeld over drie fasen van telkens twee semesters aangeboden worden aan de studenten. De studenten volgen per semester verschillende opleidingsonderdelen, die minstens drie en maximum tien studiepunten tellen. De bachelorproef in het zesde semester is de uitzondering met een omvang van 20 studiepunten.

De opleiding heeft de voorbije vijf jaar grondige hervormingen doorgevoerd op vlak van horizontale en verticale integratie, met een duidelijke, kwalitatieve opleiding als resultaat. De commissie waardeert de progressieve opbouw van het programma, met een toenemende complexiteit van de inhoud en gevraagde zelfstandigheid van de student. De drie leerlijnen waar de opleiding op gestoeld is, namelijk “Gezondheidszorg”, “Technologie” en “Innovatie en ondernemerschap”, staan volgens de commissie in evenwicht met elkaar. De opleiding maakt de keuze om in de eerste fase sterk in te zetten op gezondheidszorg. In de tweede fase neemt het aandeel gezondheidszorg geleidelijk aan af, om meer ruimte te laten voor toegepaste zorgtechnologie, innovatie en het bedrijfsaspect. Het organiseren van een opleiding op een snijvlak van domeinen komt met de nodige uitdagingen, maar de commissie is van oordeel dat het programma in balans is. De commissie denkt wel dat het zinvol is om rekening te houden met de vraag van enkele studenten om op vlak van technologie nog iets dieper te gaan. De invoering van een vak Prototyping is volgens de commissie alvast een stap in de goede richting. Het lijkt ook zinvol om het luik Elektronica verder uit te bouwen en de studenten naast het werken met Raspberry PI ook prototypes te leren programmeren via Arduino en communicatie shields. De commissie ziet ook ruimte om in “Innovatie en ondernemerschap” ook meer aandacht te besteden aan start-ups en het opstarten van een eigen zaak.

Naast het reguliere programma organiseert de opleiding ook een verkorte leerroute, die ingevoerd werd in het academiejaar 2019-2020. Dit traject stelt studenten in staat om met een programma van 75 studiepunten het diploma te behalen. Deze route is voornamelijk gericht op studenten die reeds werkervaring of een ander bachelordiploma hebben in de zorg, waardoor het programma vooral gericht is op de leerlijnen “Technologie”

en “Innovatie en ondernemerschap”. De commissie uit haar waardering voor dit traject en voor de mogelijkheden die de opleiding voorziet voor duaal leren. Gezien de grote vraag naar zorgtechnologen lijkt het volgens de commissie zinvol om sterker in te zetten op workplace-based learning en de opleiding ook actiever te richten op professionals in het veld, in de context van het levenslang leren.

De werkvormen in de opleiding zijn afwisselend, met naast hoorcolleges ook voldoende ruimte voor excursies, opdrachten, practica en projectwerk. De commissie waardeert de balans tussen het aanleren van de noodzakelijke theorie enerzijds en de ruimte die gelaten wordt om die theorie toe te passen in de praktijk anderzijds. De studenten geven aan dat in enkele van de nieuwe vakken de balans soms overslaat richting het louter activerende, met te weinig theorie. De studenten geven wel aan dat ze met hun opmerkingen terecht kunnen bij het opleidingshoofd en de leerlijnverantwoordelijken en dat er opvolging plaatsvindt. De excursies, onder meer naar beurzen in Duitsland en Nederland, zijn interessante aanvullingen in het programma, maar de logistieke organisatie en communicatie hieromtrent kan volgens de studenten beter.

De ECTS-fiches, die beschikbaar zijn op de elektronische leeromgeving Toledo, worden zowel door de docenten als de studenten als handleidingen beschouwd. De studenten geven aan dat ze deze fiches frequent consulteren en dat de docenten de fiches aan het begin van de lessenreeks toelichten. De wijzigingen aan het curriculum, samen met het verloop van een aantal docenten uit de opleiding, zorgt ervoor dat deze ECTS-fiches niet voor alle vakken op punt staan, in het bijzonder voor vakken die voor het eerst ingericht worden. De commissie merkt wel op dat hier werk van gemaakt wordt en heeft vertrouwen in het proces van kwaliteitsborging dat de opleiding hanteert. De commissie vraagt in het bijzonder dat de gedragsindicatoren expliciet naar alle ECTS-fiches doorvertaald worden.

Het lesmateriaal, zowel online op Toledo als de syllabi en boeken op papier zijn volgens de commissie aan de maat. In een aantal nieuwe vakken wordt met uitgebreide PowerPoint-slides gewerkt, maar wel met de ambitie om ook hier op termijn een uitgeschreven cursus te voorzien. De commissie vraagt om zoveel mogelijk te aligneren met de internationale literatuur. De commissie erkent wel dat veel leerboeken rond ICT en technologie snel verouderen en stelt dat het werken met internationale readers met artikelen en slides meer aangewezen is. De kwaliteit van de cursussen en het overige lesmateriaal wordt volgens de commissie voldoende gescreend

op kwaliteit. De onderwijscoach, die de opleiding ook ondersteunt, kan docenten helpen om het materiaal beter te maken. De studenten krijgen ook voldoende ruimte om opmerkingen te geven indien zij vinden dat de kwaliteit beter kan en merken op dat hun opmerkingen ook meegenomen worden.

De opleiding voorziet doorheen het programma drie stagemomenten waarop studenten kennis maken met de praktijk. De eerste stage, de zogeheten kennismakingsstage, vindt plaats in het tweede semester. Gedurende drie dagen per week, over een periode van vier weken maken studenten kennis met een zorginstelling, leren ze omgaan met zorgvragen en formuleren ze ook een eigen visie op zorgtechnologie. In het vijfde semester gaan studenten op bedrijfstage bij een bedrijf, non-profit organisatie of zorginstelling waarbij ze in het zesde semester hun bachelorproef zullen uitwerken. De studenten maken gedurende één dag per week kennis met de werking van de organisatie en krijgen de opdracht om de zorgtechnologie te verkennen. In het zesde semester wordt de stage verdergezet, maar nu vier dagen per week. Deze tijd wordt gebruikt om het werk van de zorgtechnoloog in de organisatie in kaart te brengen, een SWOT-analyse te maken en te werken aan de bachelorproef.

De studenten krijgen van bij het begin heldere uitleg over wat de doelstellingen van de stage zijn en krijgen doorheen het proces schriftelijke en mondelinge feedback. De studenten kunnen kiezen uit een ruime lijst van stageplaatsen. Deze lijst is tot stand gekomen door actieve rekrutering door de opleiding, maar ook door een open call op de website van de hogeschool. De commissie merkt wel op dat de inplanting van deze stageplaatsen heel regionaal in Zuid-West-Vlaanderen ligt. De studenten die buiten de regio een stageplaats willen, moeten zelf een stageplaats zoeken en doorgeven aan de opleiding. De commissie vraagt dat de opleiding haar netwerk van stageplaatsen uitbreidt over de grenzen van West-Vlaanderen heen, niet in het minst omwille van het unieke karakter van de opleiding. De borging van de kwaliteit van de stages wordt gegarandeerd door regelmatige stagebezoeken en duidelijke instructies voor de stagebegeleiders wat begeleiding en beoordeling betreft. De studenten zijn tevreden over de kwaliteit van de stageplaatsen, maar willen bij de kennismakingsstage vaak meer doen dan alleen observeren. De ondersteuning van de stage in het veld gebeurt door mentoren, die zeer enthousiast zijn en ook een duidelijke plaats zien voor de zorgtechnoloog in het werkveld. De commissie beveelt aan dat een opleiding voor deze mentoren verplicht wordt, met in het bijzonder aandacht voor het geven van instructies,

beoordelen van observaties en het geven van feedback om het verder leren van de student te stimuleren.

De commissie ziet meer mogelijkheden voor de ontwikkeling van het internationaliseringsbeleid. In het kader van Erasmus+, bijvoorbeeld, is er zowel wat studenten- als docentenuitwisseling betreft ruimte voor verbetering. In 2017-2018 gingen twee studenten op uitwisseling in het zesde semester naar Finland. Deze studenten kregen de kans om in een master opleiding een semester te volgen. De commissie stelt vast dat de opleiding te weinig ondersteuning van de centrale diensten krijgt voor de ontwikkeling en de instandhouding van internationale netwerken. De bestaande netwerken zijn van een uitstekende kwaliteit, maar de commissie beveelt aan om op het centrale niveau meer in te zetten op kwaliteitsborging, rekrutering en bekendmaking bij de studenten. Dit moet de opleiding beter in staat stellen om de ambitieuze doelstelling van het studiegebied te behalen om 33% van de studenten 10 studiepunten in het buitenland te laten volgen. De commissie beveelt de opleiding ook aan om in de context van de bestaande netwerken intensiever aan onderzoek te doen met deze groepen.

De instroom in de opleiding nam in het academiejaar 2018-2019 sterk toe, na een eerder hobbelig traject. In september 2016 werd immers beslist om de eerste fase van de opleiding niet in te richten, wegens de beperkte instroom. De opleiding erkent dat er een inhaalbeweging nodig is op vlak van marketing en dat er nood is aan een wervend verhaal naar buiten toe om meer potentiële studenten te werven vanuit het gehele Vlaamse gewest. De profielen zijn gevarieerd, maar de meerderheid van de studenten komen uit het technisch secundair onderwijs (TSO). Een derde van de nieuwe inschrijvingen in het academiejaar 2018-2019 waren van niet-generatiestudenten. De opleiding slaagt er ook in om, tegen de tendens van het studiegebied in, voor bijna de helft vrouwen te werven. Dat aandeel ligt significant hoger dan de gemiddelde 4% voor de rest van het studiegebied. De opleiding kende verder reeds voor de organisatie van een verkort traject een instroom uit het werkveld van ergotherapeuten, verpleegkundigen en zorgkundigen. De commissie wil benadrukken dat het zinvol is om hier verder op in te zetten en om in de context van levenslang leren actief te rekruteren bij bedrijven. De omkadering die de opleiding voorziet voor werkstudenten, samen met het verkorte traject, zijn in dit geval sterke troeven.

De studenten geven aan dat ze bij de instroom goed geïnformeerd werden over de opleiding en dat ze geen verrassingen ervaren. Ongeveer 30% van de studenten maken de opleiding niet af en stoppen hoofdzakelijk tijdens of net na het eerste jaar in de opleiding. De redenen hiervoor zijn uiteenlopend, van een verkeerde studiekeuze tot een te zware combinatie met werk. De opleiding is volgens de studenten goed studeerbaar, al geven studenten met een zorgachtergrond wel aan dat de technische vakken iets lastiger zijn. Door focusgesprekken te organiseren, maar ook door de lijn met de studenten kort te houden, zijn de docenten heel alert voor het maken van nodige bijstellingen aan het curriculum.

De opleiding heeft sinds haar start grote omwentelingen doorgemaakt om horizontale en verticale integratie te realiseren en om integratie tussen de leerlijnen te verstevigen in het programma. Dit alles heeft een duidelijke weerslag gehad op de personeelsformatie. De opleiding wordt gedragen door een kernteam van drie docenten, aangevuld met een divers team met kleinere aanstellingen, wat het totaal op 3,3 VTE brengt. De commissie stelt dat zowel de versnipperde mandaten als het kleine kernteam risico's inhouden voor de verdere, duurzame ontwikkeling van de opleiding. De link leggen met het praktijkgericht onderzoek houdt een bijzondere uitdaging in voor de relatie onderwijs-onderzoek. De docenten krijgen in hun aanstelling ruimte voor onderzoek, maar dit valt buiten hun aanstelling voor de opleiding zorgtechnologie. De commissie mist een duidelijk beleid van de opleiding om die koppeling tussen onderwijs, innovatie en onderzoek vorm te geven, juist op het gebied van zorgtechnologie waar ontwikkelingen en innovaties elkaar in hoog tempo opvolgen. De docenten, alumni en het werkveld erkennen allen de noodzaak en meerwaarde hiervan. De commissie ziet ruimte om samen met de studenten (vak) publicaties te maken en hen meer onderzoeksmethodiek aan te reiken. De koppeling van een zelfbedruipende onderzoeksgroep aan de opleiding, die de wisselwerking tussen onderwijs en onderzoek mogelijk maakt, kan hier volgens de commissie zinvol zijn.

De commissie ziet nu een hecht team van docenten die goed weten waar ze voor staan. Dankzij een aantal sturende mechanismen wordt er werk gemaakt van onderwijskundige professionalisering van de docenten. De teamwerking en de teamdagen waarop dieper ingegaan wordt op voor de opleiding cruciale thema's zijn goede praktijken. De docenten worden in duo's geplaatst, waarbij ze elkaars vak beter leren kennen en leren van elkaar om hun opleidingsonderdeel beter interdisciplinair uit te werken.

De bibliotheek is volgens de studenten praktisch ingericht en stelt hen in staat om zowel over technologie als zorg de noodzakelijke bronnen te raadplegen. Hoewel de studenten hier niet te vaak gebruik van maken, weten ze wel waar online de nodige bronnen te vinden. Het Maaklab in Kortrijk en het Zorglab in Brugge zijn ook mooie aanvullingen, maar de opleiding is bijzonder tevreden over het specifieke opleidingslokaal dat voor de opleiding zelf ingericht wordt. Bij bedrijven in de buurt zijn ook mock-ups ingericht waar gebruik van gemaakt kan worden. De voorzieningen en ondersteuning door de hogeschool zorgen ervoor dat de studenten in een samenhangende leeromgeving terecht komen. De studenten kunnen rekenen op studie- en trajectbegeleiding op maat, met zowel ruimte voor intensieve opvolging op maat als een korte lijn voor opvang van kleinere problemen. De opleiding heeft een enorm potentieel dat enkel ontluikt kan worden indien de hogeschool haar ondersteunt op alle fronten, van onderwijs, onderzoek en dienstverlening tot personeelsbeleid, internationalisering en het toekennen van voldoende middelen. De commissie adviseert de directie van de hogeschool om werk te maken van een ontwikkelingsplan op lange termijn, met duidelijke doelen, een strategie en een systematische opvolging.

Concluderend meent de visitatiecommissie dat de opleiding een samenhangend curriculum heeft waarin de drie leerlijnen helder aan bod komen. De studenten komen terecht in een samenhangende leeromgeving die gedragen wordt door een sterk en enthousiast docententeam. De afstand tussen de studenten en docenten is kort en opmerkingen ten gronde worden ook opgenomen bij curriculumwijzigingen. De opleiding is relevant en goed ingericht. De commissie besluit dat de kwaliteit wordt geborgd en kent dan ook de score voldoende toe aan generieke kwaliteitswaarborg 2 'Onderwijsleeromgeving'.

Generieke kwaliteitswaarborg 3 - Gerealiseerde eindniveau

De commissie beoordeelt het gerealiseerde eindniveau van de Bachelor in de zorgtechnologie als voldoende.

Het toetsbeleid van de opleiding vertrekt van de principes en toetsvisie die zowel binnen het studiegebied als binnen de hogeschool gehanteerd worden. De docenten zijn zelf verantwoordelijk voor de keuze van de evaluatievorm, maar de opleiding heeft verschillende instrumenten om de kwaliteit van de toetsing te borgen. Het belangrijkste instrument is de toetsmatrix. In deze matrix toont de opleiding met welke evaluatievormen

de opleidingsonderdelen geëvalueerd worden. De docenten plaatsen deze informatie zelf in de matrix maar stemmen af tijdens teamdagen en tijdens de jaarlijkse bespreking op de permanente onderwijscommissie (POC). De studenten en het werkveld kunnen hun opmerkingen over de matrix ook kwijt op dat overleg. De inhoud van de toetsmatrix moet ook overeenstemmen met de inhoud van de ECTS-fiches. De kwaliteit wordt hier gemonitord door het opleidingshoofd, samen met de kwaliteitszorgcoördinator en de onderwijscoach. Docenten die nieuwe vakken inrichten krijgen de nodige ruimte en ondersteuning om deze fiches uit te werken, maar ook van hen wordt verwacht om alles zo snel mogelijk in de matrix te plaatsen. De commissie kan zien dat de toetsing goed gealigneerd is op wat de opleiding beoogt in de gedragsindicatoren. Niet enkel kennis en inzicht worden hierbij getoetst, maar ook gedrag komt aan bod, in het bijzonder in de integratieve opleidingsonderdelen.

De belangrijkste sluitstukken van de opleiding zijn de bedrijfsstage en de bachelorproef. De doelstellingen voor de stage en de bachelorproef worden bij aanvang heel duidelijk gesteld. De docenten beschouwen deze opleidingsonderdelen als het ultieme moment waarop de brugfunctie en de integratie van de onderdelen aan bod komen. Het proces van evaluatie staat beschreven in een nieuw draaiboek, dat vanaf het academiejaar 2019-2020 in voege is. De studenten starten het proces met een duidelijk plan van aanpak, houden een logboek bij en krijgen ook tussentijdse feedbackmomenten, wat ruimte laat voor bijsturing. De bachelorproef wordt afgerond met een presentatie aan een jury samengesteld uit docenten en werkveldbegeleiders.

De commissie heeft alle tien opgeleverde bachelorproeven van de opleiding gelezen en stelt dat de kwaliteit doorgaans aan de maat is voor een bachelorniveau. De commissie meent dat de toegekende scores in een aantal gevallen aan de lage kant liggen en bij andere proeven eerder hoog zijn. De oorzaak hiervan is waarschijnlijk het feit dat het finale cijfer niet alleen op de geschreven tekst is gebaseerd maar ook op de mondelinge voorstelling en verdediging. De opleiding geeft zelf aan dat er bij het beoordelen van de bachelorproef ook telkens rekening gehouden moet worden met zowel het perspectief van de zorgverlener als de technoloog. De commissie waardeert wel de expliciete keuze van de opleiding om vanuit het vier-ogenprincipe te vertrekken, waarbij tevens zowel een docent met zorginhoudelijke als een docent met kennis van technologie examineren. Dit zorgt ervoor dat de docenten elkaars perspectief ook leren kennen, wat de commissie een duidelijke meerwaarde vindt. De commissie

kan vaststellen dat op het gebied van kwaliteitsborging de opleiding sterke stappen vooruitgezet heeft. De nieuwe begeleidingsmethodiek en beoordeling voor de bachelorproef maken het geheel transparanter voor studenten, zowel wat het keuzeprocess, het opvolgingsproces als de eindbeoordeling betreft.

De opleiding levert zorgtechnologen af die zowel vlot hun weg vinden naar de arbeidsmarkt als vlot instromen in masteropleidingen aan de universiteit, mits het volgen van een schakeljaar. Het werkveld is enthousiast over de kwaliteit van de afgeleverde profielen, die naast voldoende kennis van de zorg en de vraag van de zorgcliënt ook vlot mee kunnen in de technologische discussies. Deze brugfunctie maakt van de zorgtechnoloog een sterk en nodig profiel op de arbeidsmarkt. De alumni geven aan dat ze liever de opleiding hadden gevolgd zoals ze vandaag ingericht wordt, maar stellen wel dat ze een meer dan voldoende basis gekregen hebben om aan de slag te gaan of om verder te studeren. De commissie stelt vast dat er in het werkveld een steeds toenemend enthousiasme is voor de opleiding, wat enkel gesterkt wordt naarmate er meer zorgtechnologen afstuderen. De commissie vindt het waardevol dat de opleiding alumni blijvend betreft bij de opleiding en hen op de hoogte houdt van werkmogelijkheden en beveelt de opleiding aan om hier een sterk netwerk van ambassadeurs mee op te bouwen.

Concluderend meent de visitatiecommissie dat de opleiding bij haar toetsing rekening houdt met de principes van validiteit, betrouwbaarheid en transparantie. De kwaliteit van de toetsing wordt geborgd. Het werkveld beschouwt de alumni als sterk en vlot inzetbaar, in het bijzonder vanuit de brugfunctie die zij uitoefenen. De commissie besluit dat de kwaliteit wordt geborgd en kent dan ook de score voldoende toe aan generieke kwaliteitswaarborg 3 'Gerealiseerd eindniveau'.

Integraal eindoordeel van de commissie

Generieke kwaliteitswaarborg 1 – Beoogd eindniveau	V
Generieke kwaliteitswaarborg 2 – Onderwijsleeromgeving	V
Generieke kwaliteitswaarborg 3 – Gerealiseerd eindniveau	V

Vermits generieke kwaliteitswaarborg 1 als voldoende wordt beoordeeld, generieke kwaliteitswaarborg 2 als voldoende en generieke kwaliteitswaarborg 3 als voldoende, is het eindoordeel van de opleiding Bachelor in de zorgtechnologie, conform de beslisregels, voldoende.

Samenvatting van de aanbevelingen in het kader van het verbeterperspectief

Generieke kwaliteitswaarborg 1 – Beoogd eindniveau

- Breid het netwerk en de reikwijdte van deze unieke opleiding uit over heel Vlaanderen.

Generieke kwaliteitswaarborg 2 – Onderwijsleeromgeving

- Hou rekening met de vraag van de studenten en het werkveld om op een aantal vlakken dieper te gaan wat technologie betreft. De invoering van een vak Prototyping is alvast een stap in de goede richting, maar leer studenten bijvoorbeeld ook Arduino programmeren.
- Geef in het luik “Innovatie en Ondernemen” ook voldoende aandacht aan start-ups en het starten van een eigen zaak.
- Zet sterker in op workplace-based learning en trek in de context van het levenslang leren meer actieve professionals uit het werkveld aan om de opleiding te volgen.
- Vervolledig de vertaling van de gedragsindicatoren naar de ECTS-fiches.
- Ontwikkel een sterker beleid rond internationalisering, zowel wat studenten- als docentenuitwisseling betreft. Zet op het niveau van het studiegebied meer in op ondersteuning, kwaliteitsborging, rekrutering en bekendmaking bij de studenten, indien het de ambitieuze doelstellingen wil behalen.
- Zorg voor een duurzame, toekomstgerichte ontwikkeling van de opleiding en ga de versnippering van mandaten tegen, door te investeren in een breder en robuuster kernteam.
- Versterk de nexus onderwijs, onderzoek en innovatie door studenten en alumni nauwer te betrekken bij het onderzoek en te investeren in een aan de opleiding gekoppelde, zelfbedruipende onderzoeksgroep. Maak hierbij ruimte voor (vak)publicaties, samen met studenten.

Generieke kwaliteitswaarborg 3 – Gerealiseerd eindniveau

- Bouw verder op het enthousiasme van alumni en werkveld en bouw een netwerk van ambassadeurs van de opleiding uit.
- Blijf het vier-ogenprincipe hanteren voor de evaluatie van bachelorproeven en blijf de kwaliteit borgen. De aandacht voor het perspectief van de zorg, alsook dat van de technologie zijn hierbij noodzakelijk.

BIJLAGEN

BIJLAGE I

Personalia van de leden van de visitatiecommissie

Joke Denekens is huisarts. Ze is met pensioen sinds 2014. Ze was hoogleraar Huisartsgeneeskunde en hoofd van de afdeling Huisartsgeneeskunde aan de Universiteit Antwerpen van 1993 tot 2014. Ze was docent in de internationale master in het medisch onderwijs in Bern (Zwitserland) van 2003 tot 2016. Zij was vice-rector van de Universiteit Antwerpen van oktober 2004 tot oktober 2014. In deze functie was ze lid van het universiteitsbestuur en voorzitter van de onderwijsraad van de Universiteit Antwerpen. Van 1996 tot 1999 was zij adviseur van de Minister van Volksgezondheid (Vlaanderen). Ze is auteur of co-auteur van bijna 200 artikels en was promotor of co-promotor van vele doctoraten. Joke is lid van de Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België, voorzitter van de Raad voor Duurzaam Onderwijs in het Hoger Onderwijs in Vlaanderen, lid van de wetenschappelijke raad van Astra Zeneca en lid van het bestuur van de GZA-ZNA-ziekenhuizen in de regio Antwerpen, België. Ze heeft veel evaluaties gedaan van onderwijsprogramma's, accreditaties van nieuwe programma's en institutionele herzieningen in België, in Nederland, in Zwitserland, in Estland en in Georgië.

Christian Felique is *technology consultant* bij Felique Consulting met specialisatie in software consulting, prototyping, technical presales en customer project management. Christian werkt op diverse projecten, zowel voor Ernst & Young, Johnson & Johnson Medical Devices. Verder is hij ook projectcoördinator voor de "Technology in Healthcare Education Projecten" aan de Hogeschool UCLL. Hij heeft internationale werkervaring in de Benelux, Duitsland, Tsjechië, het Verenigd Koninkrijk en in Scandinavië.

Joost van Hoof is sinds 2018 lector Urban Ageing aan de Faculteit Sociaal Werk & Educatie van De Haagse Hogeschool. Hij heeft een ingenieursachtergrond (Technische Universiteit Eindhoven, 2004) in Building Physics & Services, en is gepromoveerd op het vlak van langer thuis wonen voor ouderen met dementie (Technische Universiteit Eindhoven, 2010) en gehabiliteerd op het vlak van innovaties van huisvesting voor ouderen (Warsaw University of Life Sciences, 2019). Hij was eerder werkzaam voor Fontys Hogescholen, ISSO Kenniscentrum voor de Installatietechnologie en Hogeschool Utrecht. In zijn werk staan participatie, wonen en zelfstandigheid van ouderen centraal, al dan niet met een focus op ouderen met dementie. Voor zijn onderzoekswerk won van Hoof diverse nationale en internationale prijzen. Daarnaast is hij bestuurlijk actief op het vlak van wonen voor ouderen (Habion en Vastgoed Zorgsector) en de gerontechnologie (Herman Bouma Fonds voor Gerontechnologie).

Fien Cox is student aan de de bacheloropleiding Medische Beeldvorming en Radiotherapie. Ze is actief als studentenvertegenwoordiger in zowel de Algemene als Opleidings Studentenraad aan de Odisee Hogeschool.

BIJLAGE II

Bezoekschema

Woensdag 13 november 2019

10:00–12:30	intern beraad visitatiecommissie + inkijken materiaal + middagmaal
12:30–13:30	opleidingsverantwoordelijken
13:30–13:45	intern werkoverleg
13:45–14:45	studenten
14:45–15:00	intern werkoverleg
15:00–16:00	docenten
16:00–16:15	intern werkoverleg
16:15–17:00	ondersteuners
17:00–17:45	nabespreking commissie + extra gelegenheid tot inzage cursussen, nota's en examenopgaven
17:45–18:45	gesprek met afgestudeerden van de opleiding + werkveld
18:45	avondmaaltijd visitatiecommissie

Donderdag 14 november 2019

9:00–10:00 bezoek faciliteiten

10:00–11:00 spreekuur en aanvullende gesprekken op uitnodiging van de commissie

11:00–11:30 gesprek met de opleidingsverantwoordelijken

11:30–14:00 intern beraad van de commissie, voorbereiding mondelinge rapportering + middagmaal

14:00 mondelinge rapportering
